

VESNIČKA

LISTOPAD 2017

SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY

Láskyplný domov pro každé dítě

*NA LÁSKU NENÍ
NIKDY POZDĚ*

SEDM STATEČNÝCH

ÚVODNÍ SLOVO

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ,

vítám Vás u listopadového čísla časopisu Vesnička. Počasí se proměňuje, příroda se chystá na zimu

a od vánočních svátků už nás dělí jen pár týdnů. Určitě to není důvod pro to, abychom upadali do podzimní melancholie, ale naopak se snažili najít na všem to pozitivní a zajímavé.

V pražském SOS Kompasu se každý den setkáváme s rodinami, které jsou doslova zavaleny problémy, stejně jako s rodiči samoživiteli, kteří nemají dosta-

tek prostředků na to, aby mohli sobě a svým dětem zajistit důstojné bydlení. To byl také hlavní problém paní Kláry a jejích dětí, jejichž příběh si kromě jiného můžete přečíst v této Vesničce.

Vzhledem k tomu, že problémy spojené s bydlením jsou v Praze tím, s čím se na nás ohrožené rodiny obracují nejčastěji, rozhodli jsme se těmto lidem podat pomocnou ruku. Díky vstřícnosti městské části Praha 3, kde naše pobočka sídlí a působí, se nám podařilo získat do pronájmu byt, který budou moci uživatelé naší služby po určitou dobu využívat jako startovací bydlení. Během této doby s nimi budou intenzivně spolupracovat sociální pracovníci, kteří se zaměří zejména na hledání zaměst-

nání a tím pádem i zajištění financí, aby se rodina nebo rodič samoživitel mohl postavit na vlastní nohy a začlenit se do běžného života společnosti.

Věřím, že naše snaha bude mít úspěch a postupem času se tato naše nová služba i díky Vaší podpoře bude dále rozšiřovat.

Přeji Vám krásné Vánoce, hodně štěstí a držte nám palce.

Erik Kurach
vedoucí SOS Kompas Praha

Vydavatel: SOS dětské vesničky, z.s., Revoluční 17, 110 00 Praha 1. Vychází čtvrtletně. ISSN 1803-1730.

Redakce: Milan Palán. Grafická úprava: Martin Málek.

Uzávěrka: 15. 10. 2017. Náklad: 11 600 ks. Vyrobitel: H.R.G. spol. s r.o. Výrobní cena: 3,08 Kč.

Jména dospělých osob a dětí, jejichž příběhy vám v časopise přinášíme, jsou z důvodu ochrany soukromí většinou změněna. Ilustrační fotografie, není-li uvedeno jinak, pocházejí z fotobanky SOS dětských vesniček.

ŠKOLNÍ ROK V SOS DĚTSKÝCH VESNIČKÁCH ZAČAL SLADCE

Společnosti Kaufland a La Lorraine oslادily malým obyvatelům SOS dětských vesniček v Brně, Chvalčově a Karlových Varech začátek školního roku. Sladčoučké koblihy vyčarovaly

úsměv na tváři jak letošním prvňáčkům, tak i zkušeným školákům. Dostalo se na každého a nikdo tak nepřišel zkrátka. Za radost a tuhle sladkou „stonožku“ patří oběma společnostem velikánský dík!

KDYŽ BĚHÁNÍ POMÁHÁ

V sobotu 17. září vyvrcholila celoroční akce Hyundai běhá pro SOS dětské vesničky, během které naši příznivci naběhali neuvěřitelných 65 349 kilometrů. Zástupce automobilky Hyundai pak na sportovním dni Praha 11 předal náš národní ředitelce Jindře Šalátové šek na stejnou částku. Všem účastníkům mockrát děkujeme a už teď se těšíme na další ročník.

NOVÉ HŘIŠTĚ OD LEGA

Sportovní hřiště ve chvalčovské SOS dětské vesničce prošlo v minulých měsících zásadní proměnou. Díky finančnímu daru od společnosti LEGO jsme mohli zrealizovat komplexní rekonstrukci sportovních povrchů a herních prvků. Odborné práce zajistila firma sport cité + s.r.o., která vyhrála výběrové řízení, a novotou zářící hřiště bylo předáno k užívání na konci září. Velké díky za podporu patří všem zúčastněným a zejména společnosti LEGO, díky níž můžou děti znovu lámat rekordy.

KLASICKÁ HUDBA POMOHLA OHROŽENÝM DĚTEM

Na konci října se v Muzeu Antonína Dvořáka uskutečnil první ze série benefičních koncertů cyklu Klasická Praha. Před auditoriem vystoupili hudebníci, vědci a profesori, kteří spojili svoje nadšení a talenty, aby podpořili aktivity SOS dětských vesniček. Myšlenka pojit akademickou a hudební sféru

a uspořádat sérii koncertů klasické hudby, které pomáhají, je dílem Spolku Johnyho Newmana. Letos se jedná již o druhý ročník této akce a kromě podzimního koncertu se můžete těšit ještě na jarní, který se uskuteční v průběhu května příštího roku. Termín a místo konání upřesníme v březnové Vesničce.

UBER ROZJÍŽDÍ POMOC SOS DĚTSKÝM VESNIČKÁM

Společnost Uber připravila speciální akci pro všechny příznivce SOS dětských vesniček. Jako poděkování za Vaši podporu můžete až do 31. 12. 2017 využít slevu 100 Kč na první dvě jízdy a Uber pak 25 % z celkové hodnoty obou jízd věnuje SOS dětským vesničkám. Jak na to? Nalistujte str. 9.

SOS KOMPAS: NA LÁSKU NENÍ NIKDY POZDĚ

I Z TĚMĚŘ BEZVÝCHODNÉ SITUACE SE DÁ VRÁTIT ZPÁTKY DO ŽIVOTA. POZNALI JSME TO UŽ MNOHOKRÁT. NAPOSLEDY U PŘÍPADU PANÍ KLÁRY, KTERÁ ZAKLEPALA NA DVEŘE PRAŽSKÉHO SOS KOMPASU PŘED TŘEMI LETY, ABY SE SPOLU S NÁMI POKUSILA ZACHRÁNIT ROZPADAJÍCÍ SE RODINU.

Od samého začátku bylo jasné, že tohle nebude jednoduchý případ. Paní Klára totiž žila s tehdy sotva dvouletým Kubíkem u svojí babičky, se kterou neměla právě ty nejlepší vztahy. V malém bytě tak byly hádky na denním pořádku a už tak dost napjatou atmosféru ještě navíc zhoršovala Klářina drogová minulost. Hlavně kvůli ní totiž musela rodina bojovat s minimálním příjmem a spoustou dluhů. S pomocí nešlo dlouho otálet.

Prvním krokem ke stabilizaci rodiny bylo narovnání finanční situace. Paní Klára začala díky nadačnímu příspěvku docházet na rekvalifikační kurz, aby mohla získat zaměstnání. Společně jsme pak zmapovali situaci ohledně dluhů a s věřiteli jsme domluvili udržitelné splátkové kalendáře. Když už to vypadalo, že je všechno na dobré cestě, stalo se něco nečekaného.

SLOŽITÁ CESTA ZPÁTKY

Paní Klára s námi po téměř čtvrt roce intenzivní spolupráce najednou přestala úplně komunikovat a docházet na smluvené schůzky. Zkušené sociální pracovnice okamžitě napadlo, že za překvapivým zkratem mohou být zase drogy. Jejich obava se bohužel brzy potvrdila a bylo nad slunce jasné, že v tomto případě bude třeba jednat velmi rychle, abychom našli cestu zpátky.

Díky mimořádnému úsilí se nám paní Kláru nakonec podařilo najít a přesvědčit ji, aby kvůli milovanému Kubíkovi, který na ni čekal u babičky, i jí samotné okamžitě nastoupila detoxikační léčbu. Na ni pak navázala dlouhodobá komunitní léčba pro drogově závislé matky, kde Klára strávila celý rok a porodila tady i krásnou a zdravou dceru Terezku.

Jako samoživitelka s dvěma malými dětmi to ani do budoucna nebude mít nijak jednoduché, už teď se toho ale hodně zlepšilo. Díky nám dnes paní Klára žije se svými dvěma dětmi v přiděleném sociálním bytě v Praze, kde nemusí řešit konflikty s babičkou. Dochází pouze na ambulantní kontroly a drog se už rok a půl ani nedotkla. Pro to, co jí bylo nejdražší, začala úplně nový život a každým dnem se snaží být pro své dvě děti příkladem.

JSEM ŠTASTNÁ, PROTOŽE MÁM DVĚ ÚŽASNÉ CÁCORKY!

RODINA FILIPOVÝCH SE DO CHVALČOVSKÉ SOS DĚTSKÉ VESNIČKY PŘESTĚHOVALA LETOS NA JAŘE Z MOSTU. V SEVERNÍCH ČECHÁCH SE JIM Z MNOHA DŮVODŮ NELÍBIL, TÍM HLAVNÍM MOTIVEM ALE BYLO TO, ŽE SE MANŽELÉ FILIPOVI, JEJICHŽ POTOMCI UŽ JSOU ZLETILÍ A SAMOSTATNÍ, ROZHODLI POMOCT DALŠÍM DĚTEM V PĚSTOUNSKÉ PÉČI. O JEJICH PLÁNECH, STAROSTECH A HLAVNĚ RADOSTECH JSME SI POVÍDALI S PANÍ MARIÍ.

Proč jste se rozhodli právě pro SOS dětskou vesničku ve Chvalčově?

Krajský úřad Ústeckého kraje, pod který jsme spadali, není nakloněn tomu, aby byly do pěstounské péče svěřovány velké sourozenecké skupiny. My jsme se ale dozvěděli, že Zlínský kraj tohle umožňuje, stejně jako SOS dětské vesničky, které mají i své domy uzpůsobené pro větší skupiny dětí. Proto jsme se rozhodli uzavřít dohodu o výkonu pěstounské péče právě s chvalčovskou SOS dětskou vesničkou, kde nám vyšli vstříc.

Do Chvalčova jste přijeli už s dvěma holčičkami, sestrami, které jste získali do pěstounské péče. Jak k tomu došlo a jak děvčátka prospívají?

Holčičky jsme si „vyhlídli“, když byly umístěné v Klokánku. Tehdy jsme se rozhodli, že se chceme stát pěstouny a pomoci nějakým dětem. Seznámili jsme se s nimi v září 2014 a v pěstounské péči je máme už přes 2 roky. Starší Zuzanka má 7 let a chodí do 2. třídy. Ve škole je moc šikovná a na vysvědčení měla samé jedničky. Učení ji baví, ráda si čte a maluje. Mladší Violce je 5 let a v září nastoupila do chvalčovské školky. Obě holčičky jsou moc hodné a poslušné.

Po severních Čechách je asi Chvalčov velká změna. Už jste si zvykli?

Celá rodina je ve fázi adaptace na nové prostředí, ale všichni to zvládáme dobře. Chvalčov se nám líbí, jsme nadšení z přírody. Také velký dům se zahrádkou je úžasný, jen nám zatím přijde moc prázdný. Už se těšíme a připravujeme na přijetí dalších dětí! Vynikající je i dostupnost dětského a sportovního hřiště – máme je hned před a za domem. Zuzanka je

ve škole také spokojená, už si tam našla kamarády. Do kolektivu na vesničce jsme dobře zapadli, všichni jsou přátelští.

Jak jste si užili svoje první léto s dětmi na Moravě?

Všechno je tady pro nás nové a moc hezké, užíváme si každý výlet. Navštívili jsme třeba Hostýn nebo Kroměříž s pod-

z místností. Nebo můžou v učebně, která je hned vedle, na psacích stolech malovat, stříhat a vytvářet, co je napadne. Obě dvě také rády pomáhají v kuchyni. Někdy si jen tak upečeme dort, který rozkrojím a ony si připraví krém z tvarohu, smetany a cukru. Tím pak rozfíznutý dort potřou a já jen přidám další patro, aby mohly pokračovat. Na vršek dají krém a ten pak

„Všechno je tady pro nás nové a užíváme si každý výlet,“ říká paní Marie o prvních dojmech z nového domova.

zámeckou zahradou a zvířecím koutkem. Děvčátka jsou stejná jako všechny děti, rády jezdí na kole, chodí do cukrárny na zmrzlinu, moc rády malují křídami na chodník. Před našim domem máme pestrobarevný koberec z malůvek, který po každém dešti zmizí, a holčičky moc baví, že mohou naše okolí zkrášlovat znovu.

A co Zuzanka a Violka dělají, když je venku nevládnou?

To si hrají nebo malují v herně, kterou jsme jim s manželem udělali v jedné

posypou lentilkami nebo grankem. Vždy se u toho celé zamažou, ale jsou spokojené, že dort udělaly samy. Když pak přijde manžel z práce, běží mu okamžitě naproti k autu a chlubi se, jak jsou šikovné. Nevadí, že je u kuchyňské linky nepořádek a ony mají na tvářích fousky od toho, jak dojíždaly krém, který zbyl. Jsou šťastné a hrdé. A já také, protože mám dvě úžasné cácorčky!

Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně štěstí!

SOS SLUNÍČKO: ANIČKA SE TĚŠÍ ZPÁTKY K MAMINCE

ANIČKA A JEJÍ SOUZROZENCI SE DO KRIZOVÉHO ZAŘÍZENÍ SOS SLUNÍČKO DOSTALI KVŮLI BYTOVÝM PROBLÉMŮM A RODINNÝM KONFLIKTŮM. JEJICH MAMINKA V SOUČASNÉ DOBĚ USILOVNĚ PRACUJE NA TOM, ABY SVÝM DĚTEM VYTVOŘILA NOVÉ ZÁZEMÍ A MOHLA SE O NĚ ZNOVU STARAT SAMA.

V karlovarských SOS Sluníčkách je pořád živo. Oba domečky jsou plně obsazené a všichni jejich obyvatelé si při každé možné příležitosti užívají podzimních procházek. Máme vymalováno a velký kus práce jsme udělali přede-

vším při vyklizení a reorganizaci garáže, která je téměř po strop zaplněna oblečením a věcmi, které dětem věnovali hodní lidé nejen z blízkého okolí.

POMOC V KRIZOVÉ SITUACI

„Aničko, hned, co si dopíšeš úkol, můžeme jít za ostatními na hřiště,“ říká teta Alena sedmileté slečně. Tě se v nové škole líbí, jen do těch úkolů se jí moc nechce: zvláště když venku zasvítí podzimní sluníčko! Anička a její sourozenci patří k dětem, které v SOS Sluníčku přechodně pobývají. Po neustálém stěhování, třenicích a neshodách v rodině skončili s maminkou na ulici bez jakýchkoli prostředků.

Aniččina maminka se o karlovarském SOS Sluníčku dozvěděla od sociálních pracovníků odboru sociálně-právní ochrany dětí a rozhodla se tu své děti dočasně umístit, aby mohla problematickou situaci vyřešit.

NÁVRAT DOMŮ

I když se Aničce a jejím sourozencům v SOS Sluníčku daří moc dobře, všichni už se těší, až se vrátí zpátky k mamince. Tě se mezitím podařilo sehnat a zařídit vším potřebným nový byt, aby mohla Anička a její sourozence co nejdříve opět převzít zpátky do své péče. Všichni už se nemůžou dočkat dne, kdy budou zase spolu.

NA NÁVŠTĚVĚ: V PRAŽSKÉM SOS SLUNÍČKU

ÚKOLEM NAŠICH KRIZOVÝCH ZAŘÍZENÍ JE POSKYTNOUT DOČASNÉ ÚTOČIŠTĚ DĚTEM, KTERÉ VYŽADUJÍ OKAMŽITOU POMOC. SNAŽÍME SE PROTO VYTVOŘIT PRO NĚ PODMÍNKY BLÍŽÍCÍ SE RODINNÉMU PROSTŘEDÍ, VE KTERÝCH SE BUDOU CÍTIT JAKO DOMA. PODÍVEJTE SE, JAK VYPADÁ JEJICH BĚŽNÝ DEN.

1. Den začíná přípravou snídaně pod odborným dohledem.

3. Stačí si vyhnout rukávy...

2. U společného stolu se nejen dobře jí.

4. ... a pustit se do díla.

5. Dovádět se dá i na zahradě...

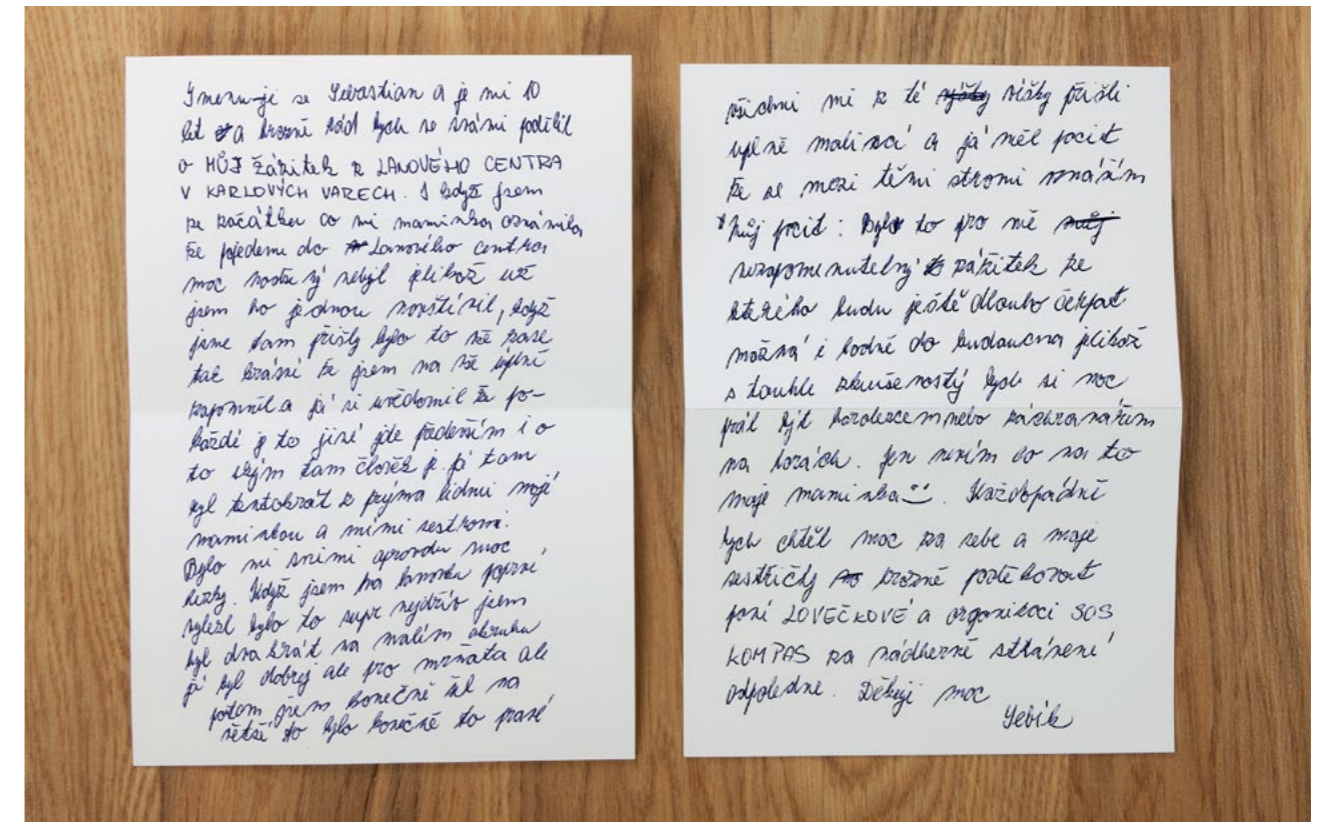

6. ... kde se ukrývá Popelčin poklad.

7. Spát se ale bude radši v postýlce.

DĚTSKÝMA OČIMA: NEZAPOMENUTELNÝ ZÁŽITEK

NADŠENÍM ZÁŘÍCÍ DĚTSKÉ OČI JSOU TOU NEJHEZČÍ ODMĚNOU, KTERÉ SE NAŠIM SOCIÁLNÍM PRACOVNÍCÍM MŮŽE DOSTAT. BEZ PODPORY NAŠICH DÁRCŮ BY ALE JEJICH PRÁCE NEBYLA MOŽNÁ. PROTO PATŘÍ PODĚKOVÁNÍ DESETILETÉHO SEBASTIANA ZA NEZAPOMENUTELNÝ ZÁŽITEK Z LANOVÉHO CENTRA TAKÉ VÁM.

Jízda Uberem pomáhá SOS dětským vesničkám

Stáhněte si aplikaci Uber, zadejte promo kód ve tvaru **VESNICKY** a vydejte se na cestu. Získáte slevu **100 Kč** na první **dvě jízdy** a Uber 25 % z celkové hodnoty obou jízd daruje právě vesničkám.

Děkujeme!

UBER

SOS SLUNÍČKO: SEDM STATEČNÝCH

SEDM DĚTÍ, SEM SOU-
ZENCŮ, KTERÉ SPOJUJE
JEDEN VELKÝ PROBLÉM.
NEZODPOVĚDNÍ RODIČE ZÁ-
VISLÍ NA ALKOHOLU. KDYŽ JSME JE DO
PRAŽSKÉHO SOS SLUNÍČKA PŘIJÍMALI,
BYLO NEJSTARŠÍMU CHLAPCI 17 LET
A NEJMLADŠÍ HOLČÍČCE JEDEN ROK,
PŘITOM V EVIDENCI SOCIÁLNÍHO
ODBORU BYLA RODINA TĚMĚŘ OD OKA-
MŽIKU NAROZENÍ PRVNÍ HOLČÍČKY.

Více než deset let si v rodině předávala dveře policie, záchranná služba a sociální pracovnice. Děti putovaly střídavě po různých zařízeních a zpět k rodičům. Matka během těhotenství zanedbávala jakoukoli prenatální péči a následně i lékařskou péči o děti. Starší sourozenci měli velké problémy s pravidelnou školní docházkou a spoustu neomluvených hodin.

KAM AŽ TO MŮŽE ZAJÍT
Vloni v květnu se ukázalo, že rodina dlouhodobě neplatí nájem v přiděleném sociálním bytě. U matky byla zjištěna závislost na alkoholu. Krátce poté na sebe malý Kubík vylil vařící mléko a způsobil si na hrudníku popáleniny třetího stupně. Během poslední návštěvy sociální pracovnice zjistila, že v bytě není funkční pračka ani lednice. Děti plakaly hlady, na což matka reagovala tím, že jim dala jednu housku, na kterou se všechny děti vrhly. V červenci proto orgán sociálně-právní ochrany dětí rozhodl, že péče matky je nevyhovující a dokonce až ohrožující.

ÚČINNÁ POMOC
Útočiště našly děti v krizovém zařízení SOS Sluníčko, kde mohli všichni sourozenci zůstat pohromadě. Kromě kompletní zdravotní péče se dětem věnovala také

psycholožka. Kubíkovi se tak konečně začaly hojit popáleniny a pětiletý Matěj, který měl potíže s mluvením, začal chodit k logopedovi. Bohužel, ne všechny následky zanedbávání se podařilo odstranit. To se týká především Terezčiny problémů s respektováním autorit. Ostatní sourozenci ale udělali výrazné pokroky. Honzík rád pomáhá ostatním, z Elišky je hravá a učenlivá slečna a Jana dokonce nastoupila na střední školu.

NADĚJE STÁLE ŽIJE
V pražském SOS Sluníčku ale cesta dětí ani zdaleka neskončila. Kromě nejstaršího Petra, který byl úspěšně umístěn do pěstounské péče, putovaly všechny do dětského domova. Petr, který se o sourozence staral, ale věří, že až dostuduje a bude zletilý, postará se o svoje milované sourozence sám.

TÉMA: KDYŽ ZÁVĚŤ POMÁHÁ

I KDYŽ SE TÉMA ZÁVĚTI JAKO PROSTŘEDKU PODPORY NEZISKOVÝCH ORGANIZACÍ POMALU ZABYDLUJE V POVĚDOMÍ VEŘEJNOSTI, STÁLE SE KOLEM NĚJ NAŠLAPUJE SPÍŠE ZLEHKA. PŘÍPADŮ, KDY SE NĚKDO V POSLEDNÍ VŮLI ROZHODNE PODPORIT DOBRŮU VĚC I TAK PŘIBÝVÁ, JAK UKAZUJE PŘÍBĚH ZDEŇKA VORÁČKA, KTERÝ SVÉ CELOŽIVOTNÍ ÚSPORY VĚNOVAL NA POMOC DĚTEM V PÉČI SOS DĚTSKÝCH VESNÍČEK. KE VZPOMÍNCE NA JEHO ŽIVOT JSME POZVALI JEHO BLÍZKÉHO SPOLUPRACOVNÍKA VÁCLAVA BLAŽKA.

Vášni pana Voráčka (1928–2016) byly jazyky. V mládí studoval v USA, později tlumočil, vyučoval cizí řeči a až do konce svého života si četl knihy v angličtině a francouzštině. Cizím jazykům se ostatně profesně věnovala také jeho paní Eva.

Otec pana Voráčka byl spolujatelem lahůdkářství a patřil mezi úspěšné prvo-republikové podnikatele, kteří si mohli dovolit třeba stavbu činžovního domu. Když se k moci dostala komunistická strana, o živnost přišel, což se odrazilo na jeho zdraví a v roce 1949 zemřel. Pan Voráček, tehdy dvacetiletý, od té doby nikdy neslavil své narozeniny. Narodil se totiž 25. února a veselil se v den „Vítězného“ února nechtěl.

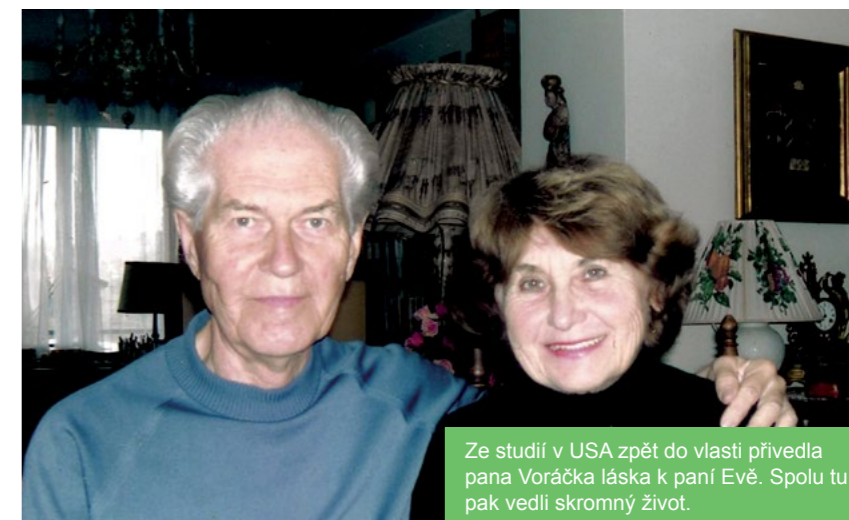
Dům, který otec pana Voráčka postavil, komunisté rodině sice přímo nezabavili, ale zakázali jí s ním disponovat. K ná-

pravě došlo až po roce 1989 a se správou domu i další agendou pomáhal manželům Voráčkovým, kteří byli bezdětní, zmiňovaný Václav Blažek. „Pan Voráček byl spíše uzavřený málomluvný člověk a intelektuál, který neměl příliš vřelý vztah k praktickým záležitostem. Když paní Voráčková, která v závěru života trpěla Alzheimerovou chorobou, zemřela, zůstal pan Voráček sám. I jemu už nesloužilo zdraví, tak jsem mu doporučoval, aby si dopřál kvalitní péči a pomoc pečovatele, ale i v tomto se někdy projevovala jeho šetrná povaha,“ vypráví pan Blažek.

Pan Voráček chtěl zemřít v bytě, kde prožil se svou ženou většinu svého života.

Toto přání se mu nakonec splnilo, ale nebylo to jeho úplně poslední přání. To totiž vetkl do své závěti, v níž odkázal většinu svého majetku SOS dětským vesničkám. „Myslím, že roli v rozhodování pana Voráčka hrálo nejen to, že sám děti neměl, ale především jej ovlivnil osud jeho tatínka. Ten totiž vyrůstal jako sirotek, ovšem navzdory nepřízní osudu dokázal dosáhnout úspěchů – než opět zasáhly vnější faktory a zničehonic se mu život a dílo sesypalo,“ říká pan Blažek o pozadí velkorysého daru, který pomůže ještě více dětem na cestě k láskyplnému a bezpečnému domovu.

Hana Valentová

Ze studií v USA zpět do vlasti přivedla pana Voráčka láska k paní Evě. Spolu tu pak vedli skromný život.

PŘIJĎTE S NÁMI ROZSVÍTIT VÁNOČNÍ STROM NA PRAŽSKÉM HRADĚ

Slavnostní zahájení 20. jubilejní sbírky proběhne na náměstí U svatého Jiří 3. 12. 2017 v 16.30 hod.

Sbírka pod záštitou první dámy ČR Iwany Zemanové potrvá do 6. 1. 2018.

Děkujeme, že pomáháte s námi.

„ZLATÉ PRASÁTKO STEJNĚ NEVIDÍM.“

 SOS DĚTSKÉ
VESNICKÝ

Pomáhejte s námi dětem v tíživých situacích.
Například když trpí hlady.

Vytvořte s námi nešťastným dětem spokojený domov. Zřídte si, prosíme,
ještě dnes trvalý měsíční příkaz na účet 211 757 409 / 0300.

www.sos-vesnicky.cz

Láskyplný domov pro každé dítě

GENERÁLNÍ
PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

V ROCE 2016 NAŠI ČINNOST PODPOŘILY TYTO INSTITUCE

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Olomoucký kraj, Ivančice, Nejdek, Zábřeh, Šumperk, Benátky nad Jizerou, NF Albert, Karlovarský kraj, Hlavní město Praha, Karlovy Vary, Přešov, Bystřice pod Hostýnem, Prostějov.